

סיפור זה נכתב לפני 25 שנה בדיוק,

באוגוסט 1955. באיזו מידה הוא מתאמת?

הסיפור החמישי

מאת אורי אבנרי

**„הפלטת לרגע הזה,“ אמר אהוד דיון, „התפללתי שתצליחו...
עתה תיפול ההכרעה — לכאן או לכאן! אין לנו ברירה...“**

היא היתה יפה, יפה מאד. לחייה היו סמוקות בחדות-הניצחון. עיניה התכולות הבריקות. לרגע קט עלה בלבו של אהוד הרצון להבקה. אולם הוא התאפק. אדם לא היה מתבק סתם ככה את דוקטור ליאורה אורגת, סגנית-מנהל המעבדה הגרעינית של ממשלת ישראל.

„אתה רוצה שאסביר לך את הענין?“ שאלה. „ובכן...“ „אין צורך!“ חייך אהוד. „לא אבין מאומה. תמיד הייתי חלש בפסיקה.“ הוא השקיף סביבו. האולם הגדול, שהיה רק חלק קטן מן המעבדה התת-קרקעית האדירה שהיתה חצובה בסלע הריהגריזים, היה מלא מיתקנים בלתי-מוכרים לו. „העיקר הוא הסוף. יש לך פצצה אטומית. היא די קטנה כדי להתאים לראשי הטילים שלנו. נכון?“

„נכון,“ נהנתה אוריק. אהוד לא יכול לרמות אותה. למרות קולו האדיש כמעט ידעה שהוא מתרגש מאוד. היא הרגישה זאת מיד, שעה שגילתה לו כי ההמצאה הושלמה סוף-סוף.

„כמובן,“ התנצלה. „זוהי פצצה פרימיטיבית מאוד. צעצוע לעומת פצצות-הקובאלט שהאמריקאים התחילו לייצר לפני שהאנשים אסרו את ייצור הנשק הגרעיני. זה לא ישמיד את העולם. זה ישמיד בקושי את עיריגנים. עיריגנים, לשעבר, ג'נין, היתה בעלת אוכלוסייה של 130 אלף תושבים.“

„את מוכנה לניסיון?“

אוריק פרצה בצחוק מצלצל. „ניסיון? השתגעת? אם תפוצץ את המכשיר בנגב יקלוט זאת הסייסמוגראף ברומא. תוך שלוש שעות יהיו כאן מפקחי המיסטרה הבינלאומית. שכחת מה קרה ליפאן?“ יפאן פוצצה פצצה ניסיונית לפני שמונה שנים. האנשים הטיל עליה חרם, והיא נאלצה להרוס את כל מיתקניה.

„איני מתכוון לניסיון סתם, אוריק. אני מתכוון לפעולה.“

* * *

במשך כמה שניות שררה דומיה עמוקה באולם. האור המלאכותי עוד הדגיש את החיוורון הפיתאומי שעלה על פני הצעירה. היה זה כאילו תפסה אוריק בפעם הראשונה מה טיב ההמצאה שהמציאה. היא הסתכלה בפני אהוד, ידיד נעוריה, כמעט בשואה.

„אתה... אתה... רימית אותי!“ הפליטה לבסוף בקושי. „אתה אמרת שזה יהיה נשק רזרבי... משהו שישתמשו בו רק במיקרה האחרון ביותר, כשהמים יגיעו עד נפש... הייתי צריכה לדעת שזה שקר! אתם הגברים,“ היא אמרה את המלה בבזז עמוק, „אתם לא מסוגלים להתאפק. אתם מוכרחים לכבוש, להשמיד, להוכיח שאתם גיבורים!“ עתה פרצו (החשך בעמוד 6)

